

ע"פ 2656/19 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני

בבית המשפט העליון

ע"פ 2656/19 - א'

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פלוני

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים בת"פ 46342-11-18 מיום 26.3.2019
שניתן על ידי כב' השופט אברם רובין

תאריך הישיבה:

י"ג בניסן התשע"ט (18.4.2019)

בשם המבקש:

עו"ד אביאל קריא

בשם המשיבים:

עו"ד עודד ציון

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע רכיב המאסר ורכיב הפיצוי שניתן בבית המשפט המחוזי לנוער בירושלים מיום 26.3.2019
בת"פ 46342-11-18 (כב' השופט א' רובין) עד להכרעה בערעור.

רקע

1. המבקש הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בביצוע ארבע עבירות של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו שש עשרה שנים שלא בהסכמתו החופשית, עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך הוסכם כי המבקש יישלח לשירות מבחן לנוער לשם קבלת תסקיר.

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, בארבעה מועדים שאינם ידועים במדויק למשיבה, ממועד הסמוך לחג הפסח שחל בשנת 2017 ועד ליום 21.5.2017, ביצע המבקש מעשים מגונים בקטין יליד 2003 (להלן: המתלונן), בהוסטל בו שהו השניים במהלך שנת 2017.

גזר דינו של בית משפט קמא

2. ביום 26.3.2019 נגזר דינו של המבקש. בפתח גזר הדין, עמד בית המשפט על עיקרי תסקיר המבחן רחב ההיקף שהוגש בעניינו של המבקש. מהתסקיר עולה כי נסיבות ילדותו של המבקש היו קשות ומרות. עוד עולה כי בשנת 2014 ביצע המבקש שתי עבירות של גרם מעשה סדום בקטין, בגין הוגש נגדו כתב אישום בת"פ 26179-02-15 (להלן: תיק באר שבע). אגב ההליך המשפטי שהתקיים בתיק בבאר שבע, שולב המבקש במספר מסגרות טיפוליות וביניהן ההוסטל בו ביצע את העבירות מושא הבקשה שלפניי.

בסיומו של התסקיר, הביע שירות המבחן את הערכתו לפיה המבקש מסתיר את התנהגותו המינית הפסולה מגורמי הטיפול, והכחשתו להתנהגות זו מקשה עליו לקחת אחריות על מעשיו ולהיעזר בטיפול. בנוסף, המבקש אובחן כסובל מהפרעה פדופילית, מדפוס של התנהגות מינית מניפולטיבית ופוגענית, וכי יש לו קושי בנטילת תרופות לדיכוי דחפו המיני. עוד התרשם שירות המבחן כי מבחינת המבקש ההליך הפלילי אינו מהווה גורם הרתעה מספק.

3. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש אחד לכלל העבירות כאשר בגזירת העונש ניתן משקל לריבוי העבירות. נקבע כי ניכרת הסלמה במעשיו של המבקש בין עבירה לעבירה; כי המעשים בוצעו שעה שהמבקש והמתלונן שהו יחדיו באותו הוסטל שיקומי אליו נשלח המבקש בתיק באר שבע בו נקבע שביצע עבירות מין חמורות; וכי הנזק שהיה צפוי להיגרם למתלונן חמור. בשים לב לטעמים אלו, בהתייחס לפסיקה הנוהגת ולתסקיר שירות המבחן, קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ההולם עבור כלל העבירות נע בין 12 לבין 48 חודשי מאסר.

4. בגזירת העונש התחשב בית המשפט קמא בהתרשמות השלילית של שירות המבחן בעניינו של המבקש, ולפיו גלומה במבקש מסוכנות רבה וכי העונש המתאים ביותר בעניינו הוא מאסר. לפיכך, ציין בית המשפט כי משקלן של יתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה מתגמד נוכח מסוכנותו הרבה של המבקש. יחד עם זאת, זקף בית המשפט לזכות המבקש את הודאתו שיטתה את עדותו של המתלונן, ואת גילו הצעיר. עוד התחשב בית המשפט בכך שהמבקש נטל אחריות חלקית בלבד על מעשיו; שיתף פעולה באופן חלקי עם ניסיונות השיקום; לנסיבות חייו הקשות; ולעברו הפלילי. יצוין, כי בית המשפט קמא דחה את בקשת המבקש להשתלב בהליך טיפולי במרכז "התחלה חדשה", לאחר שעובד סוציאלי מטעם המרכז חווה דעתו לפני בית המשפט באשר להתרשמותו כי הטיפול במרכז ייטיב עם המבקש, מהטעם שהעובד הסוציאלי מלווה את המבקש במשך תקופה קצרה בלבד, וכן נוכח עמדתו של שירות המבחן לפיה יש קווים מניפולטיביים באישיותו של המבקש. נוכח האמור, סבר בית המשפט כי יש לגזור את עונשו של המבקש לתקופה העולה על 24 חודשי מאסר, אולם היות והמשיבה עתרה להטלת עונש זה ותוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות

בביצוע העבירה ואי מיצוי הדין עם המבקש, גזר בית המשפט על המבקש את העונשים הבאים: 24 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים; ופיצוי למתלונן בסך של 10,000 ש"ח.

הבקשה לעיכוב ביצוע וטענות הצדדים בדיון

5. ביום 14.4.2019 הגיש המבקש ערעור המופנה כנגד גזר הדין, ולצדו הבקשה דנן. ביום 18.4.2019 התקיים הדיון בבקשה.

6. ערעורו של המבקש מופנה נגד חומרת העונש. לדידו, בית המשפט החמיר בעונשו משגזר עליו את מלוא התקופה לה עתרה המשיבה תוך חריגה לחומרה ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, וכן כי היה מקום להעדיף שיקולי שיקום על פני שיקולי הרתעה בהינתן רקעו ונסיבותיו האישיות המיוחדות של המבקש, וביניהן: היותו נפגע תקיפה מינית בעברו כאשר היה כבן 9 שנים; היותו בגיר צעיר, יתום מאם ובן לאב דר רחוב שאינו מתפקד; ולנכונותו של המבקש להיות מטופל בזריקת דקפפטיל הפוגעת באונות המינית, חרף ההשלכות שיש לכך על בריאותו.

נוכח נסיבותיו האישיות, וכן בהינתן העובדה שלא נפתחו נגד המבקש תיקים נוספים לאורך תקופת הזמן הארוכה בה היה משוחרר, נוכח תקופת המאסר הקצרה יחסית, ובהתחשב בכך שסיכויי הערעור שהמאסר יומר בעבודות שירות טובים, התבקש עיכוב ריצוי עונש המאסר עד לשמיעת הערעור. כמו כן, התבקש עיכוב תשלום הפיצוי.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי העונש אינו חמור כלל בהינתן העבודה כי מדובר במעשים חמורים שבוצעו במהלך שהותו של המבקש במסגרת ההוסטל הטיפולי אליו נשלח בגין ביצוע עבירות מין קודמות בתיק בבאר שבע, וכן נוכח התרשמותו של שירות המבחן מקיומו של סיכון שהמבקש יחזור ויפגע באחרים. זאת ועוד, המבקש אמור ליתן את הדין על העבירות מושא התיק בבאר שבע, שם נמצא על ידי בית המשפט כמי שאינו כשיר לבצע עבודות שירות.

לאור האמור, טען ב"כ המשיבה כי אין מקום להורות על עיכוב ביצוע ריצוי עונש המאסר. מדובר בתקופת מאסר ארוכה, ומכל מקום ערעורו לא יתייתר אם יתחיל בריצוי עונשו.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בנימוקי הערעור והבקשה לעיכוב העונש, שמיעת טיעוני הצדדים, לא מצאתי הצדקה להורות על עיכוב עונש המאסר ותשלום הפיצוי שנגזרו על המבקש.

8. נאשם שהורשע בדינו, אין עומדת לו עוד חזקת החפות ואין בהגשת הערעור כשלעצמה כדי להביא לעיכוב ריצוי העונש שהוטל עליו. ביתר שאת, עת הענישה באה לאחר הודאה. עם זאת, בית המשפט רשאי להורות על עיכוב ביצוע העונש במקרים בהם קיימות נסיבות מיוחדות הגוברות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית(ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)), כאשר הנטל להוכחת קיומן של נסיבות כאמור, רובץ על כתפי המבקש (ע"פ 8998/16 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.2016)). בדונו בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בוחן בית המשפט בין

היתר, את טיב הערעור וסיכויי הצלחתו, את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, את משך תקופת המאסר, את עברו הפלילי ואת נסיבותיו האישיות של המבקש.

9. בענייננו, הבקשה היא לעיכוב ביצוע עונש מאסר לתקופה העומדת על 24 חודשים, כך שאין מדובר בתקופת מאסר קצרה שדחיית הבקשה לעיכוב הביצוע תביא לסיכול הערעור. באשר לסיכויי הערעור, מבלי לטעת מסמרות, נראה כי לפני המבקש עומדת משוכה גבוהה לשכנע את ערכאת הערעור להתערב במשך תקופת המאסר בהתחשב בחומרת העבירות בהן הורשע, כשעל פניו נראה כי הענישה שהוטלה עליו אינה חורגת ממדיניות הענישה הנוהגת. קיומו של הליך נוסף התלוי ועומד נגד המבקש (תיק באר שבע) בו אמור להיגזר דינו לאחר שלא נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות, מחליש עוד יותר את סיכויי הערעור. בהצטרף האמור להתרשמות שירות המבחן מדפוסי התנהלותו המניפולטיביים של המבקש והסיכון הנשקף ממנו לפגיעה באחרים על רקע הקושי מצדו לנטילת טיפול תרופתי לדיכוי הדחף המיני, לא מצאתי כי המבקש הצליח בהרמת הנטל להוכיח כי מתקיימות בעניינו אותן נסיבות מיוחדות הגוברות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית. יצוין, כי לא מצאתי באמור בחוות הדעת מטעם מרכז "התחלה חדשה" שהוגשה בסמוך לגזירת דינו של המבקש כדי לשמש נסיבות מיוחדות.

10. הבקשה נדחת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בימ"רניצן ביום 20.5.2019 עד השעה 12:00, כשברשותו תעודת זהות. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

11. בכל הנוגע לרכיב הפיצוי, המבקש רשאי לפנות למרכז לגביית קנסות בבקשה מתאימה.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התשע"ט (30.4.2019).

ש ו פ ט